

Pietarissa 12/5 96.

Sirkani Petter

Kiikettä odatukseni si ollut tarha, sillä
kualamiset siellä, saivat kuin sainkin
aivan määrättyllä ajella.

Sijhtiko erehdys? — vaan mainittu,
leikkillä: „Majja on nyt Helsingin tyttö-
koulun viidennen luokan oppilas“.

En nyt osaa arvata, tuliko hän 3^{lle} eli
ehkä mahdollisesti jollekin chveilla
4^{lle} luokalle. Kaikkiaan tapauksessa
olev kuitenkin ilmeis, että hän, tuli
nostaan oletuksi.

Kyllä, kyllä käsitan kuinka onnellinen
nyt olet, kuin tuo muitten mielestä
vähäpäteinen pikkus Majja on luvosi.

Kiitos, kiitos sekä kulta kirjjeistäsi. Se kukaan
länimitti äidin sydäntä.

Onnellisuuttani lisää se kuin sanon :
Äitini on täysin onnellinen Lieden sub=
teemme ! ... Onnellinen — sillä
hän nyt todellisudessa näkee, rakkaudes=
sanne, ikikaipaamansa, haaveilemansa, jum=
lallisen, korkean, puhtaan rakkauden —
— Rakkauden, jota väärinkäytösten
likaiset kiihkeät tunteet eivät sa
tabrata ...

Senpä Lieden Äidin sydän on nyt min
tyyni, niin raukassa ... Vaikoa
jokku tyttäreni on nyt paissa, olen kuin
tenkin yön nukkunut niin raukassa, kuin
sivinkin onnellisin äiti saattaa nukkua —
joka tietää lapsensa olevan niin varmaan
luotettavassa suojillessaan.

Petter Petter, jopas tietäisit kuinka Äidin
Sydän sukkuu kiitollisuudesta Jumalalle
joka niin ihmeellisesti ihmeellisesti, aivan
odattamatta johti Sinut elämäni tielle.

Kuinka sulautta on tietää että on joku
joka aivan vilpittömästi ottaa osaa yksinäisen
äidin huolissa... Sinun, Sinun rakastetun
le jolle sydämmellesi on Maijanin osni
jo menestys yhtä kallis, kuin ^{minun} minunkin...

Kiitos, kiitos rakas Pekka rak-
kaudestasi, Jumalan Sinua siunataan!

Kirjittakaa nyt kahta
nudestaan otteri äiti ehkä ikävällä.

Suuret kiitokset ^{terveisillä} Tapalle.

Jordalle, Yrjölle Pekalle ja Maijalle,
Senä sydämmelliset, raosta terveiset.

S. G. Anteksi: erikdykensä nokkeli
jokaiota nimeltään mainita.

Maijan ^{Sinun} lähden suovatthan sen
anteeksi.

Tääni on nopea, jiksi
kirjeeni kevin lyhyt.

Äiti.

Tikkainen Maijani !

Olethan nyt varmaan tyttökouluun
3:n luokan oppilas ? - Tiivon sentähden
Maijalleni onnea !

Kuuleppa ! - tuntus aivan kuin
olisit katoa paissa ja kolme viikkoa...
Kavin on mulla sua ikävä ...

Kyllä tiedän sinulla olevan kavin, kavin
hautkan Jerdan ja Sekkasi, suussa !...
Sentähden tukahdutan kaiken, enää nyt ole
sua katiin, ennen kuin viikkokauden
lopussa . Sittekin tulet tyttö koului ?

Kallella sain kirjeen Petlerin kirjeen
kanssa ystäviä . Tuntui niin sametta
kuin mulla alis nyt keksi paikka, eikä ystä-
väni tyttöä . Sulta näetäs ei ollut kirjettä
(arvoo että ehtinyt) . Piika rukka on
vähän sairas . Pyytäi sanaa terveiset
ja Maija kirjittaa Helsinkiin . Hän
ei tiedä sinun nyt sulle olevan ^{Miss Herran} ^{hän on} ^{hän on} ^{hän on}

Tuoksin luvun itsi sekalle kirjittämään
Kirjailta nyt Missin äidille ja alle äidille tyttämillään
Terveisiä